

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון).

תשי"ז-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשי"ז-1957¹, בנוסח המפורש בתוספת, מוארך בזה עד יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ו בניסן תשי"ז (27 באפריל 1957).
- הארכת תוקף תחילה

ה ת ו ס פ ת

(סעיף 1)

תקנות-שעת-חירום לתיקון סדרי הפיקוח על אניות

1. בתקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות), תש"ח-1948² (להלן – התקנות), במקום "אניה" או "אניות", בכל מקום שמדובר בהם, יבוא "כלי שיט".
2. בתקנה 3 לתקנות –
- תיקון מונחים תיקון תקנה 3

(1) במקום הרישה תבוא רישה זו:

"שר התחבורה רשאי ליתן הוראות לבעלים ולרב-החובל של כלי שיט הרשום בישראל או השייך לאזרח ישראל או לתושב ישראל, השכור להם או המשועבד להם –";

(2) בפסקה (ה), בסופה, יבוא "לרבות דמי השכירות";

(3) אחרי פסקה ה' יבואו פסקאות אלה:

"(ו) האוסרות את הפלגתו של כלי השיט מכל גמל או מכל מקום אחר או כניסתו לכל גמל או מקום אחר, או את השטתו של כלי השיט בכל מקום או אזור שלא על-פי היתר שניתן בדרך הנקובה בהוראות כאמור;

(ז) המחייבות את השכרת כלי השיט, כולו או מקצתו, בשכירות ראשית או שכירות משנה, למי שפורט בהוראות, לתקופה ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן;

(ח) האוסרות להעביד בכלי השיט אדם או סוג בני אדם, לרבות מי שאינו מחזיק בתעודת זיהוי או באישור המפורטים בהוראה;

(ט) האוסרות להעסיק, הן בדרך כלל והן ללא היתר ממי שנקבע בהוראה, אדם או סוג בני אדם כנציג, סוכן, או מורשה או פקיד, בכל הנוגע לכלי השיט;

(י) המחייבות נקיטת כל אמצעי בטיחות, זהירות או קשר או האוסרות או המסדירות כל ענין הדרוש לדעתו מטעמי בטחון";

(4) בסוף התקנה תבוא סיפה זו:

"ובלבד ששר התחבורה לא ישתמש בסמכויות לפי הפסקאות (א), (ב), (ג), (ד), (ה), (ו), (ז) ו-(י), לתקנה זו, אלא אם ראה צורך בכך לשם הגנת המדינה או לשם קיום אספקה ושירותים חיוניים ולא ישתמש בסמך כויות לפי הפסקאות (ח) ו-(ט) לתקנה זו, אלא אם ראה צורך בכך מטעמים שבבטחון המדינה".

¹ נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 302, תשי"ז, עמ' 206.

² 1 ק"ת 673, תשי"ז, עמ' 804.

³ 2 ע"ד תשי"ח, הוד"א א' מוס' 21, עמ' 56.

3. אחרי תקנה 3 לתקנות יבואו תקנות אלה:

- א.א. 33. היתר לפי תקנה 3 (1) מותר לתתו בכפוף לכל תנאי, סייג או הגבלה שייקבעו בהוראות, וכין השאר לגבי –
- (1) תקופת תקפו;
  - (2) מועדי ההפלה והמסע;
  - (3) אזורי המסע;
  - (4) נתיב המסע, וכן נמלי ההפלה, הביקור והייעוד או מקומותיהם של אלה;
  - (5) סוגי ההובלה;
  - (6) הנוסעים והמטענים או סוגיהם;
  - (7) תנאי ההובלה ודמי ההובלה של הנוסעים או של המטענים;
  - (8) השכרת כלי השיט, כולו או מקצתו, למי שפורט בהיתר, בתנאים ובתשלום שפורטו בו.

שכירות מכוח
התקנות

- ב.א. (א) ניתנו הוראות לפי תקנה 3 (1) או לפי תקנה 105 (3) לתקנות-שעת-חירום, תשי"ז–1956³, רשאי שר התחבורה להורות, הן באותן הוראות והן לאחר מכן, כי כלי השיט ייחשב לכל דבר כמושכר למי שנאמר בהוראות האמורות ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן, כאילו האדם שניתנה לו ההוראה להשכיר את כלי השיט מילא אחריה במלואה.
- (ב) הושכר כלי שיט לפי תקנת משנה (א) או לפי תקנה 3 (1) או לפי תקנה א.א. 33 (8), חייבים בעליו ורב החובל שלו לקיים את תנאי השכירות המוטלים על המשכיר, והפרת תנאי מתנאי השכירות, דינה כדין הפרת הוראה לפי תקנות אלה.

שינוי מבנה
ומיתקנים

- ג.א. שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הבטחון, רשאי, אם ראה צורך בכך לשם הגנת המדינה, ליתן הוראות לאזרח או לתושב ישראל –
- (1) המחייבות למסור לשר התחבורה פרטים ותכניות על כל כלי שיט הנבנה או העומד להיבנות על ידיו או בשכילו, וכן על כל שינויים הנעשים או שעומדים לעשותם בכלי שיט הרשום על שמו או השייך לו;
  - (2) המחייבות לשנות את מבנהו של כלי שיט הרשום על שמו או השייך לו, או להוסיף בו הוספות וחזוקים בהתאם לתכניות ולמיפ"רים שפורטו בהוראה;
  - (3) המחייבות לצייד כלי שיט כאמור בפסקאות (1) או (2) במיכ"ב נים, באביזרים, במיתקנים, במכשירים ובכלים שפורטו בהוראה ולהתקינם בהתאם לפירוט שבהוראה;
  - (4) האוסרות את בנייתו או את המשכת בנייתו של כלי שיט, אלא תוך ביצוע ההוראות שניתנו לפי תקנה זו;
  - (5) האוסרות הפלגת כלי שיט אלא אם קויימו לגביו ההוראות שניתנו לפי תקנה זאת.

תיקון תקנה 8

4. בתקנה 8 לתקנות, בתקנת משנה (א), במקום "אלף לירות" יבוא "עשרים אלף לירות", ובסוף יווסף: "ובית המשפט רשאי לצוות על חילוט כלי השיט שבו נעברה העבירה; בית המשפט המחוזי ישפוט בעבירות לפי תקנות אלה".

5. אחרי תקנה 8 לתקנות יבואו תקנות אלה:

9. הוראות על פי תקנות אלה המטילות במפורש איסורים, הגבלות או חיובים או המרשות במפורש עשייתו של דבר, יקויימו הן בישראל והן בחוץ-לארץ, אם אין כוונה אחרת משתמעת מגוף ההוראות, ובתי המשפט בישראל מוסמכים לשפוט עבירה לפי תקנה 8 שבוצעה בחוץ לארץ.
10. תחילת הוראות (א) הוראה שפורסמה כרשומות – תחילתה ממועד הפרסום, אם לא נקבע בה מועד אחר.
- (ב) הוראה שפורסמה בעתון יומי – תחילתה ביום הנקוב על גבי העתון כיום צאת העתון, אם לא נקבע בה מועד אחר לתחילתה.
- (ג) הוראה שלא פורסמה לא כרשומות ולא בעתון יומי – תחילתה כתום שתיים עשרה שעות מיום פרסומה ברבים בכל דרך אחרת שהיא, אם לא נקבע בה מועד אחר.
- (ד) הוראה שלא פורסמה ברבים – תחילתה ביום מסירתה לנוגע בדבר, אם לא נקבע בה מועד מאוחר יותר; הוראה שנשלחה בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו הרגיל או מקום עסקיו האחרון של הנוגע בדבר, רואים אותה כאילו במסרה כתום 48 שעות משעה שנמסרה לדואר למשלוח.
11. הטוען שיש בידו היתר, פטור או הקלה אחרת לפי תקנות אלה – עליו הראיה, והוא חייב להציגם לפי דרישת שוטר או מי שהוסמך לכך על ידי שר התחבורה.
12. הוראה לפי תקנות אלה לא תיפסל בגלל פגם בנוסח בלבד, וטעות בנקיבת שם של כלי שיט, של בעליו או של רב החובל שלו לא תפגע בחוקיותה של הוראה כאמור.
13. הוראה לפי תקנות אלה יכולה להיות כללית או מסוייגת או לכלי שיט מסויים או לבעליו או לרב החובל שלו.
14. שר התחבורה רשאי לתת הוראות משלימות בכל ענין הדרוש לשם ביצוע תקנות אלה, לרבות הוראות בדבר הודעות, הזמנות, טפסים, מתן פטור, היתר, אישור, תעודה, חידושם של אלה, התלייתם וביטולם והאגרת רות שישתלמו בעדם.
15. ניתנה הוראה לפי תקנות אלה לאדם פלוני או למספר בני אדם שפורשו אחד אחד בהוראה, פרט לקביעת דמי שכירות בנסיבות המפורטות בתקנה 16, רשאי כל הרוואה עצמו נפגע על ידי ההוראה לערור עליה תוך חמישה עשר יום מהיום שההוראה הגיעה לידיעתו לפני ועדת עררים שהוקמה על פי חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראות שעה) (מס' 9), תשט"ו-1955⁴, והוראות אותו חוק יחולו על תקנות אלה כאילו היו תקנות שמדובר בהן בסעיף 1 של החוק האמור.
16. (א) חייב שר התחבורה, בהוראה לפי תקנה 3 (ז), אדם פלוני להשכיר כלי שיט וקבע את דמי השכירות מכוח התקנה האמורה, רשאי כל מי שרואה את עצמו נפגע על ידי קביעת דמי השכירות כאמור לערור על קביעה זו לפני בית דין לענייני אניות שלפי סעיף 10 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940⁵, ובית הדין האמור רשאי לאשר את הקביעה או לשנותה.

תחולה

תחילת הוראות

הצגת היתר וחובת ההוכחה כמתיר

טעות או פגם בתוראה

סוגי הוראות

הוראות משלימות

עררים

ערר על קביעת דמי שכירות

4 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 134.

5 ע"ר 1940, תוס' 1 טס' 1019, עמ' 93.

בערר על קביעת דמי שכירות כאמור ינהג בית הדין לפי הכללים שבפסקה (א) לסעיף 6 (1) וכן בפסקה (I) של התנאי המגביל לסעיף 6 (1) לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, כאילו כלי השיט נתפס מכוח סמכויות שעת-חירום, כמשמעותם בפקודה האמורה וכאילו דמי השכירות המש- תלמים על ידי השוכר הם הפיצויים לפי הפקודה האמורה, הכל בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ב) הסעיפים 11, 11א, 12, 15, 16, 17 ו-18 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, יחולו על ערר לפי תקנת משנה (א), בשינויים המחוייבים לפי הענין.

6. הסעיפים 14 ו-15 לפקודת הפרשנות⁶, יחולו על התקנות כפי שהן מתקנות על ידי תקנות-שעת-חירום אלה, כאילו ביטלו את התקנות שבפרק הרביעי לתקנות-שעת-חירום, תשי"ז-1956, ובאו במקומן.

7. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בשבט תשי"ז (28 בינואר 1957).

8. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשי"ז-1957".

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

משה כרמל
שר התחבורה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁶ דיני ישראל 1, תשי"ד, עמ' 1.

חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון), תשי"ז-1957 *

1. בסעיף 1 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954¹ (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) במקום ההגדרות "שירות מלחמתי", "מעצמות הברית", "שלטון עויין", "תקופת מלחמת העולם השנייה" יבואו הגדרות אלה:
- "שירות מלחמתי" - שירות פעיל בצבא אחת ממעצמות הברית בתקופה שבין יום י"ז באלול תרצ"ט (1 בספטמבר 1939) ובין יום כ"ד באלול תש"ה (2 בספטמבר 1945), או באחת היחידות שלחמו במחתרת נגד שלטון עויין, למעט שירות צבאי שחל עליו חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949² (להלן - חוק תש"ט);
- "מעצמות הברית" - המדינות שחתמו על הצהרת האומות המאוחדות מיום ב' בטבת תש"ב (1 בינואר 1942) או הצטרפו אליה בתקופת מלחמת העולם השנייה, וכן שאר המדינות אשר נלחמו אותה תקופה נגד גרמניה ובני בריתה, שעה שלחמו נגדם;
- "שלטון עויין" ו"תקופת מלחמת העולם השנייה" - כמשמעותם בחוק לעשיית דין בנאצים ובעורריהם, תשי"ז-1950³;

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בח"ח 271, תשט"ז, עמ' 150.

1 ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

2 ס"ח 25, תש"ט, עמ' 275.

3 ס"ח 57, תשי"ז, עמ' 281.